ΚΥΗΡΙΟΚ

ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘ. 392 ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 120ι

ΑΝΑΣΥΓΚΡΙΣΙΣ

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ συζητήσωμεν ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τῆς Κυβερνήσεως τὴν πρόνοιαν, τὴν αἰωνίως πολύχρονον καὶ αἰωνίως αἰσχρυμένην, τὸ ταχυδρομεῖον τῆς πρωτευούσης. Ἐ χθὲς ἐλάχομεν εἰς τοῦτο ἐκ τῆς ἀτάκτου καταστάσεώς του ἰδίως κατὰ τὴν σημερινὴν ταύτην.

Ἡ Κυβέρνησις ἀναμφιβόλως θὰ προσεπάθησε πολὺ νὰ εὕρῃ τὴν ἀνθρωπον διὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ εἰρημένου γραφείου. Μ' ὅλα ταῦτα ἡ θέσις μένει κενὴ ἐπὶ ἕνα μῆνα τώρα, ἐνῷ ἦτο πολὺ δυνατὸν ἐγκαίρως νὰ προσκλίπετο ἡ ἀνάγκη καὶ εἰς τὴν ὥραν της νὰ ἐκληροῦτο ἡ θέσις. Ἴσως ἡ Κυβέρνησις ἐναυάγησεν εἰς τὸν βράχον τοῦ μισθοῦ. Ἐὰν ἔχῃ οὕτω, συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως καὶ διὰ τὸ κάθημα καὶ διὰ τὴν ἀποτυχίαν, τῶν ἐρχῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Μεγάλη Βρεττανία διοικεῖ τὴν Κύπρον.»

Ὑπομονήτωσαν. Αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπείας ἐξυπηρετεῖ τὸ ταχυδρομεῖον πρέπει νὰ λησθῶσι σπουδαιότατα ὑπ' ὄψιν ὅταν ζητῆ τὸ πρόσωπον διὰ τὴν διεύθυνσίν του. Τὸ πρόσωπον αὐτὸ πρέπει νὰ ἦναι ὄχι μόνον ἄξιον διὰ τὴν δουλειάν της ρουτίνας ἀλλὰ καὶ νὰ δύναται μὲ τὰ προσόντα του νὰ διδῇ ἐκάστοτε ὠθησιν εἰς μέτρα ἀνάλογα τῆς ἀνοχῆς.

Μετὰ τὸν διευθυντὴν, ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ σκεφθῇ σοβαρώτατα τὴν ρύθμισιν τῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ταχυδρομείῳ. Βλέπει ὁ ἀναγνώστης Ἀρχιγραμματεὺς ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ ἐλθῃ ἐκ τῶν ἔσω ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του εἰς τὸ λεγόμενον ταχυδρομεῖον τῆς Πρωτευούσης, τῆς Νήσου, καὶ μάλιστα εἰς τὸ χειμῶνα μεγάλης διανομῆς, θὰ ἔμενε πολὺ μελαγχολικὸς, ἐὰν ὅτι τὸ ταχυδρομεῖον εἶνε ὁ σφιγμὸς τοῦ καλλιτέρου τῆς χώρας, θὰ ἐσχημάτιζεν εἰκόνα ἰδίαν τοῦ καλλιτέρου τῆς χώρας αὐτῆς.

Καὶ διὰ νὰ ρυθμισθῇ ἡ ὑπηρεσία εἶνε ἀνάγκη ἐπαρχιῶν ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων. Εἷς τοιούτος ὑπηρεσίας ἔνας ὀλιγώτερον καὶ ἰδοὺ τὸ πελάγωμα· φαντασθῆτε ὅταν εἶνε πολλοὶ ὀλιγώτερον. Ἰδίως πρέπει νὰ χωρισθῶσιν ἡ ὑπηρεσία τῆς πωλήσεως τοῦ γραμματοσήμου καὶ ἡ τῶν συστημένων ἐπιστολῶν, καὶ ν' ἀνατεθῶσιν εἰς ἐπιμασμένους ὑπαλλήλους ἡ τοιούτους ὥστε νὰ παρέχωσιν ἐχέγγυα ἱκανότητος καὶ ταχύτητος καὶ ταχύτητος εὐδοκιμήσεως. Σήμερον εἷς ὁ λαβύρινθος. Ὅλα διατάσσονται συγχρόνως. Οἱ...δύο ὑπάλληλοι ἀρήνουν τὴν διανομὴν διὰ νὰ παραλάβωσι συστημένην, καὶ ἀρήνουν αὐτὴν διὰ νὰ πωλήσωσι γραμματόσημον, καὶ ἀρήνουν αὐτὰ διὰ νὰ δώσουν συστημένην, καὶ ἀρήνουν αὐτὴν διὰ νὰ πληρώσουν ἢ νὰ δώσουν ἐπιταγάς. Τὸ τέρας τοῦτο ὀλίγον ἔξω τῆς Κύπρου εἶνε ἀπίστευτον, διότι αὐτὴ δὲν εἶνε ἡ βάσις ὅπου τὴν ὑπείαν λειτουργοῦσι τὰ ταχυδρομεῖα.

Ἡ Κυβέρνησις, τὰ πιστεύομεν, ἔχει καὶ τὴν ἱκανότητα καὶ τὰ μέσα ν' ἀναδιοργανώσῃ ἢ μᾶλλον ν' ἀναστατήσῃ ὅλον ἐν τάξει τὸν ταχυδρομικὸν λαβύρινθον. Ἀλλὰ βεβαιότατα δὲν γνωρίζει τὴν κατάστασιν καὶ τὸ μάθημα ἀπὸ τὰς τελευταίας διαμαρτυρίας δὲν ἦτο ἐπαρκές. Πάλιν ὅμως δύναται νὰ μάθῃ τὴν κατάστασιν. Ἐὰν θέλῃ, καὶ ἂν ἠσυχῇ θιγομένην τὴν φιλοτιμίαν ἀγγλικῆς διαχειρίσεως.

ΠΑΣΑ ΓΗ ΤΑΦΟΣ

Τὸ ἄγγλικὸν αὐτὸ σοφισμὸν τῶν πολιτικῶν ἐφαρμόζεται τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὴν Κύπρον χάρις εἰς νεμεσητικὴν ἀβλεψίαν.

Ἂς μᾶς συγχωρηθῇ ἡ παρωδία τῆς γνώμης τοῦ Περικλέους. Εἶνε τόσον ἐφαρμόσιμος. Διὰ προχθεσινῆς Νομολογίας τοῦ Ἐφετείου, ἐν Κύπρῳ σήμερον δὲν ὑπάρχει μέρος εἰς ὃ ν' ἀπαγορεύεται ἡ ταφή. Μὲ ἄλλους λόγους, εἰς ὅλα τὰ μέρη δὲν εἶνε παράνομον τοιοῦτο πρᾶγμα.

Ὁ νόμος τοῦ 1896 τιμωρεῖ τὸ θάπτειν εἰς ἀπηγορευμένα μέρη. Ἐλησμόνησεν ὅμως τὴν πρόνοιαν νὰ ὁρίσῃ ποῖα εἶνε τὰ ἀπηγορευμένα μέρη, καὶ μία «στενὴ ἑρμηνεία αὐτοῦ, ὁρίζει εἰς τὴν εἰρημένην νομολογίαν ἡ ὁποία μᾶς ἀνοίγει τὰ μάτια εἰς ἁπλούστατον πρᾶγμα, ἐχομένου τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Βεβαίως δὲν εἶνε κατμία ἀνάγκη νὰ δείξωμεν τί νὰ γίνῃ, ἐπιβαλλόμενοι καὶ ὑπὸ τῆς ὑγείας καὶ ὑπὸ τῆς ἀσφαλείας καὶ ὑπὸ τῆς προληψεως ἐγκλημάτων. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐτοιμάσῃ προσεπείγοντι τοῦ ἄρθρου 16, καὶ' ἣν νὰ τιμωρῆται ὁ θάπτων ἐκτὸς τῶν ἀναγνωρισμένων νεκροταφείων.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Ἀπὸ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀρχίζει ἡ μεταβολὴ τῆς ἀποτυχούσης πρεσύπου γιωργιάδης ἰπαύλεως Ἀθαλάσσας οὕτως ὥστε νὰ παρέχῃ τὴν καυσοξύλειαν εἰς τὴν λιτουργίαν. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε τόσον ἁπλοῦν ὅσον φαίνεται. Ἔντὸς δέκα ἐτῶν, ἐὰν μηδὲν συντελέσῃ ἐν τῷ μεταξὺ εἰς καταλωσιν ἢ μεταστροπὴν τῶν ὑπολειπομένων τῆς Κυβερνήσεως, θὰ φυτευθῶσιν ἐκεῖ περὶ τὸ ἓν ἑκατομμύριον δένδρα, ἀφοῦ ὡρίσθη νὰ φυτεύωνται κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 80,000.

Ὑπὸ ξηρὸν δὲ τοῦτον ἡ ὡραία τοποθεσία, μὲ τὰ ἄφθονα νερά της, εἶνε εὔκολον ν' ἀπορρήξῃ ὁ παράδεισος, ὄχι τῆς Ἀναστολῆς, ἀλλὰ τουλάχιστον τῆς Λευκωσίας. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀκριβῶς θέλομεν νὰ ἐπιλήσωμεν πρὸς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, τὴν καλαισθησίαν καὶ τὸ ἐξωραϊστικὸν καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡς ἐμάθαμεν καὶ ἡ τελευταία Ἐκθεσις τῆς Δ. Ἐξοχότητος, ὁ καύσων τοῦ θέρους καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ φθινοπώρου (διάστημα 15 μηνῶν) εἶνε ἀρρήκτως διὰ τοὺς ὑποχρεωμένους νὰ τὸν ὑποστῶσιν εἰς τὰς πεδιάδας. Ἡ πρωτεύουσα δὲ τῆς Νήσου, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἐπισήμων στατιστικῶν, ἔχει τὸ μεῖον τοῦ ξηροῦ ἀπὸ τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν ἓξ μηνῶν νὰ εὑρίσκῃ ἕνα πλησίον μέσον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ δροσίζεται. Καὶ αὐτὸ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ οὔτε ἐπαίτησις οὔτε περιττὴ πολυτέλεια.

Ἡ Ἀθαλάσσα ὁπωσυμένη δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ ὄχι μόνον ὡς καυσοξυλόστασις, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξωραΐσῃ καὶ νὰ κάμῃ τὴν πρωτεύουσαν βιώσιμον κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ἔτους. Δὲν ἀπαιτεῖται κυρίως ἡ ἐν καλῷ σχεδίου περὶ τὴν φύτευσιν τῶν δένδρων. Τί δυσκολία εἰς τοῦτο ὑπάρχει; Τὰ λοιπὰ ἄτινα δὰ χαθῶσιν μέσα των, μὲ ὀλίγην μόνον κυβερνητικὴν προθυμίαν.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς, εἰς τὴν δήλωσιν πρὸς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον περὶ μεταβολῆς τῆς Ἀθαλάσσας ὅπως προμηθεύσῃ τὴν καυσοξυλείαν, προσέθηκε: «καὶ δι' ἄλλους σκοπούς», δι' οὓς ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀκόμη ἕτοιμοι νὰ κάμωμεν δήλωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον (ἴδε 357 φύλλον "Κυπρίου...)

Ἀράγε τὸ σχέδιον ἐκεῖνο τὸ ἐν χυσφορίᾳ πρὸ ἑνὸς μηνῶν, νὰ εἶνε τοιοῦτος, ὁποῖος, τέλος, ζητοῦμεν; Ἐὰν ναί, ἡ Κυβέρνησις δὰ ἦτο ἁπλῶς ἀξιέπαινος διὰ πρόνοιαν περὶ καυσοξύλων.

ΑΚΑΔΗΜΕΙΚΑΙ ΣΤΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΓΝΗΣΙΟΤΗΣ ΙΕΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Οἱ λόγιοι τῆς Βρεττανίας συζητοῦν τώρα ἐν πολὺ ἐνδιαφέρον πρᾶγμα, δηλαδὴ κατὰ ποῖον ἐπιμήκη ἡ γνησιότης τοῦ κειμένου τῶν Εὐαγγελίων καὶ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ τὰς ἀντιγραφάς.

Κατὰ τὴν ἀφορμὴν ταύτην ἀντιπαρέρχονται μὲ ἐκτυχέστατα ἐπιχειρήματα εἰς ἄρθρα ἐπιφανῆ, ὁ Σεβ. Οὐλτων ὑπερασπίζων σοφωτάτην μελέτην εἰς αὐτὰ κατὰ τῶν βαρυτέρας ἐπιθεωρήσεως.

Κατ' ἀρχὰς ἀποδεικνύει ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς γνησιό-

τητος τῶν ἱερῶν κειμένων ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἀρχαίους κλασσικοὺς συγγραφεῖς, περισσότερον μάλιστα εἰς τούτους. Ὥστε ἐπίσης θὰ ἠρνούμεθα καὶ τὴν ὕπαρξιν καὶ τὰ συγγράμματα ἄλλων αὐτῶν. Ὁ Θουκυδίδης π.χ. δὲν ἀναφέρεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν συγχρόνων του συγγραφέων. Καὶ μολὶς ὁ Λουκιανός, ἑξακόσια ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Θουκυδίδου, ἀναφέρει ἁπλῶς μίαν παράδοσιν περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ Δημοσθένης ἀντέγραψεν ἑπτάκις καὶ ἀπεστήθισε τὰς ἱστορίας του.

Τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐγράφησαν κατὰ τὸ δεύτερον μέρος τῆς πρώτης ἑκατονταετηρίδος. Τὰ ἀρχαιότερον τῶν σωζομένων χειρογράφων εἶνε τοῦ τετάρτου αἰῶνος, ὡς ἐκ τοῦ 250—300 βραδύτερον. Τώρα, πιστεύομεν ὅτι εἶνε γνήσιον τὸ κείμενον τῶν ἐπὶ τοῦ σωζομένων τραγῳδιῶν τοῦ Σοφοκλέους· ἐν τούτοις τὰ ἀρχαιότερον τῶν χειρογράφων ἐφ' οὗ βασίζονται χρόνῳ ἔχει 200 ἕως 300, ἀλλὰ περισσότερον ἢ 1,400 ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ποιητοῦ.

* *

Ἀλλ' ἴσως αἱ περιπέτειαι τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀριστοτέλους ἀποτελοῦν ἀληθινὸν μυθιστόρημα τῆς γραμματολογίας. Ὁ ἄγγλος ἐπίσκοπος πλὴν ἄλλων διηγεῖται περὶ αὐτῶν καὶ ὅσα λέγει ὁ Στράβων καὶ ὁ Πλούταρχος. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀριστοτέλους ἡ βιβλιοθήκη καὶ τὰ χειρόγραφά του περιῆλθαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοφράστου, διαδόχου αὐτοῦ εἰς τὴν ἕδραν τῆς Περιπατητικῆς Φιλοσοφίας Σχολῆς ἐν Ἀθήναις. Ὁ Θεόφραστος ἐπέζησε τοῦ Ἀριστοτέλους τριάκοντα πέντε ἔτη, ἀποθανὼν τῷ 287 π.Χ. Ἐκληροδότησε τὴν βιβλιοθήκην του μὲ τὰ χειρόγραφα τοῦ Ἀριστοτέλους εἰς τὸν φίλον πρεσβύτερόν φίλον του Νηλέα. Ὁ Νηλεὺς αὐθωρεὶ ἔφυγεν ἐξ Ἀθηνῶν συναπαχθεὶς τὴν βιβλιοθήκην εἰς τὴν Σκῆψιν, πόλιν τῆς Τρωάδος. Ἐκεῖ ἡ βιβλιοθήκη ἔμεινεν ἐπὶ διακόσια σχεδὸν ἔτη εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἀπογόνων τοῦ Νηλέως, οἵτινες φαίνονται νὰ ἦσαν ἀπλοῦν ἀνθρωποι. Οἱ βασιλεῖς τῆς Περγάμου, οἵτινες ἐσχημάτιζον τότε τὴν σπουδαιοτέραν βιβλιοθήκην των, φαίνεται ὅτι συνήθιζαν νὰ λαμβάνουν διὰ τῆς βίας τὰ βιβλία τῶν ὑπηκόων των. Καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ Νηλέως ἠναγκάσθησαν νὰ κρύψουν τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεοφράστου εἰς ὑπόγειον κρύπτην. Ἐκεῖ τὰ χειρόγραφα τοῦ Ἀριστοτέλους ἔμειναν ἐπὶ ἑκατὸν πεντήκοντα περίπου ἔτη, βλαβέντα πολὺ ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν καὶ τοὺς σκώληκας. Ὁ τελευταῖος τῶν βιβλιοφίλων βασιλέων τῆς Περγάμου, ὁ Ἀτταλός, ἀποθανὼν τῷ 133 π.Χ., ἐκληροδότησε τὸ βασίλειον εἰς τοὺς Ρωμαίους. Καὶ τότε ἐπὶ τέλους τὰ χειρόγραφα ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν κρύπτην καὶ ἐπωλήθησαν ἀφειδῶς εἰς τὸν Ἀπελλικῶντα, πλούσιον Ἀθηναῖον καὶ ὀπαδὸν τῆς Περιπατητικῆς φιλοσοφίας.

* *

Οὕτω τὰ χειρόγραφα τοῦ Ἀριστοτέλους, ἔξαφνα ἐθάνμα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Θεοφράστου τῷ 287, ἐμφανίζονται πάλιν τῷ 100 π.Χ. Ὁ νέος ἰδιοκτήτης των, βιβλιοφίλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος, ἤρχισε νὰ τὰ... συμπληρώνῃ ὅπου ἐτρύπησαν καὶ νὰ τὰ... διορθώνῃ. Ἐν ταύτῃ ὅν τελειώνουν ἐδῶ αἱ περιπέτειαι των. Κατὰ τὸ 86 π.Χ. ὁ Σύλλας κυριεύσας τὰς Ἀθήνας ἔστειλε πρὸς τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἀπελλικῶντος καὶ τὴν μετέφερεν εἰς Ρώμην. Τότε Ἀνδρόνικος ὁ Ρόδιος ἐπωφελήθη πράγματι τὸ κείμενον ἀπὸ τὰς ἀνοησίας τοῦ Ἀπελλικῶντος, τὰ ἀντέγραψε καὶ ἔκτοτε ἐδόθη εἰς κοινὴν χρῆσιν.

Ἐδῶ τελειώνει ἡ ἱστορία. Καὶ ὁ ἄγγλος ἐπίσκοπος ἐρωτᾷ: τί θὰ ἐλέγατε περὶ τῶν βιβλίων τῆς Κ. Διαθήκης ἂν καὶ τὰ χειρόγραφα τούτων ὑφίστανται ὅσα καὶ τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους; Κ.—

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΝ ΩΡΑΙΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Οἱ γάμοι τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου ἑορτάσθησαν διὰ τὴν 29 πέρυσιν, καὶ μετὰ δεκαεπτὰ ἡμέρας ἡ πρωτεύουσα μητρόπολις τοῦ ἑλληνισμοῦ θὰ ἑορτάσῃ τὸ γεγονὸς μὲ μεγαλοπρέπειαν ἣν ποίαν δύναται νὰ δώσῃ ἡ καμψὴ πρωτεύουσα, ἥτις ἀπὸ τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου διὰ δευτέραν φορὰν εὐτυχεῖ νὰ ἴδῃ γαμηλίους ἑορτὰς μέλους τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Τὸ ἐν διασπορᾷ ἔθνος θὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κατ' ἐξοχὴν δημοφιλοῦς Πρίγκιπος, καὶ ἡ ἑνότης του θὰ ἐπιδεχθῇ καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην περὶ τὸν ἑορτάζοντα οἶκον τοῦ φυσικοῦ Ἄνακτος αὐτοῦ.

Ἡ Κύπρος ἂς θεωρήσῃ ὡραῖον νὰ μὴ λάμψῃ διὰ τῆς ἐπουσίας της. Ἠμπορεῖ ἀναμφιβόλως νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποὺ πρέπει, ἀλλὰ, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς σημερινὰς δυσκολίας, ἀναγκαζόμεθα νὰ προτείνωμεν πρὸς τοῦτο...σειρὰν λύσεων, οὕτως ὥστε μὴ πραγματοποιουμένης τῆς μιᾶς νὰ ἐφαρμόζεται ἡ κατόπιν, ἀπαράλλακτα κατὰ τὴν μέθοδον ποὺ ἐγκαινιάζει τὸ... ζήτημα τὸ ἀρχιεπισκοπικόν.

Ἡ πρώτη θὰ ἦτο να γίνουν παγκύπριοι ἔρανοι, μέχρι ἑκατὸν μόνον λιρῶν, εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν μικρὰς δόσεις διὰ νὰ εἶνε γενικώτατοι, καὶ οὕτω νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν εὐμενῆ ἀποδοχὴν τῆς Α. Ὑψηλότητος ἓν μικρὸν δεῖγμα τῶν αἰσθημάτων τῆς νομιμοφρόνως εἰς τὰ ἴδιαίτερα τῆς Νήσου. Θὰ εἶχε τὴν σημασίαν του τὸ πρᾶγμα, μεταξὺ τόσων ἄλλων δώρων ποὺ θὰ ἐκτεθοῦν εἰς τὰς αἰθούσας τῶν ἀνακτόρων νὰ εἶνε καὶ τὸ τῆς Κύπρου. Τὸ ἀντίτιμον ἠμποροῦσε νὰ παραγγελθῇ κατ' εὐθείαν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ δεύτερος τρόπος θὰ ἦτο νὰ στολὴ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐκ μέρους ὁλοκλήρου, ἐνωσίτου, τῆς Νήσου τηλεγραφικῶς μία προσφώνησις συγχαρητήριος, συνταγμένη ὅμως κατὰ τρόπον ἀνώτερον εἰ δυνατὸν τῆς...τραγικῆς ἀξίας.

Ἐὰν ἀποτύχῃ καὶ ὁ δεύτερος τρόπος, τότε...δυστυχῶς δὲν ἔχομεν τρίτον καὶ ἁπλῶς θὰ πέσωμεν εἰς τὰ συνηθισμένα. Δυὸ τρία μανουάρη συγχαρητήρια δῶθεν τηλεγραφήματα, μὲ τὰς σταμπαρισμένας λέξεις καὶ τὸ καλοῦπι, διὰ τὰ ὁποῖα τουλάχιστον γελοῦν ἐκάστοτε ἀπὸ καρδιᾶς ὅπου δεῖ!

ΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΔΥΣΕΙ

Εἰς λονδίνειον ἐφημερίδα ἀναγινώσκομεν :—

Μία σκηνὴ ἀνατολικῆς γραφικότητος καὶ χλιδῆς ἐξετυλίχθη εἰς δωμάτιόν τι τοῦ Βασιλείου Χυδαίων χθὲς, ὅτε πάμπολλοι τῶν μωαμεθανῶν τοῦ Λονδίνου συνηθροίσθησαν ὅπως νὰ ἑορτάσουν τὸ Μπαϊράμι, ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς καθ' ὅλου τῶν κόσμων ὁμοθρήσκους των.

Μεταξὺ τῶν παρόντων ἦσαν ἀφρικανοί, Ἰνδοί, Τοῦρκοι, καὶ Πέρσαι, μερικοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τὴν παρέσυραν εἶχον φέρει τὴν ἐθνικήν των ἐνδυμασίαν.

Τοῦ μηνὸς τῆς νηστείας λήξαντος, οἱ ἀνατολῖται αὐτοὶ συνῆλθον ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὅλοι νὰ τὸ κάμουν τὴν πρώτην φορὰν καὶ νὰ κάμουν ἀρχὴν τῆς ἑορτῆς.

Ἱστάμενοι μὲ τὰ πρόσωπα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Μέκκαν, χωρὶς ὑποκλίσεις, ἀλλὰ μὲ τὰς παλάμας ἀνακλωμένας, ἠκολούθουν τὴν σύντομον τελετὴν μὲ βαθεῖαν ἀφοσίωσιν.

Ὁ ἐναγκαλισμὸς τῆς ἀδελφοσύνης ἐπηκολούθησε καὶ ἡ συνάθροισις διεσκέδασε κατόπιν μὲ ἀπὸ κοινοῦ συναναστροφὴν σχηματισθεῖσαν διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἡμέρας.

ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΡΕΧΟΝΤΩΝ

Τὸ πρὸ τοῦ Ταχυδρομείου πεζοδρόμιον, τὸ ὁποῖον εἶνε κεντρικωτάτη ὁδὸς πολλῶν καθ' ἡμέραν διαπεραστῶν ζώων, μεταμέσον δ' ἐπιθέσεως, εἶνε σκηνὴ ἀρκούντως ἐνδιαφερόντων διαγγελιῶν καὶ φήμων καὶ φήμων τὴν κυβερνητικὴν ἱλληλεγγύην.

Πολλάκις τὰ ἄλογα μόνα ἔδειξαν πόσον φιλανθρωπικὰς τάσεις, καὶ ἡ κυβέρνησις, ἐν ἀγνοίᾳ της, βεβαίως, ὄχι μόνον εἶνε αἰτία ἀναπηρίας καὶ ἀναχάσεως πολλῶν ἵππων ἀλλὰ καὶ θανάτου χάριν δυστυχημάτων τινῶν.

Περιμένομεν ἢ τὴν θεραπείαν τοῦ ἄτεκνου ἢ τοὺς ὀδυρμοὺς τῶν ἀμαξῶν.

ΕΠ ΣΤΕΓΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τὰ δόντια καὶ τὸ μέλλον τῆς νέας γενεᾶς.

Περὶ τῆς ὑγείας τῶν παιδίων δὲν ἠξεύρομεν ποτὲ θὰ συμφωνήσῃ ἐδῶ. Ἔχομεν ὅμως ἀγγλικὴν κυβέρνησιν—ὄνομα καὶ πρᾶγμα—καὶ θὰ εἴπωμεν πῶς ἐσκέφθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἐκεῖ ἔγινεν ἐσχάτως μία γενικὴ ἐξέτασις, κατόπιν τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ ἰατρικοὶ καὶ ὑγειονομικοὶ ἀρχαὶ ἐσυμφώνησαν ὅτι ὑπὸ μίαν σοβαρὰν ἔποψιν ἡ ὑγεία τῶν μικρῶν μαθητῶν ἐνεπλῶς καὶ οἰκτρῶς παραμελεῖται. Ἡ Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῆς χειροτερεύσεως τῶν φυσικῶν δυνάμεων ἔκαμε κατόπιν τούτου ἐνδέκατους συστάσεις. Ἡ κατάστασις τῶν ὀδόντων τῶν παιδίων εἶνε τὸ ζήτημα, καὶ τὰ σύνολον τῶν μαρτυριῶν, αἱ ὁποῖαι δεικνύουν ὅτι οἱ ὀδόντες τῶν περισσοτέρων μαθητῶν τῶν σχολείων εἶνε κατεστραμμένοι καὶ ἐντελῶς παραμελημένοι, προξενοῦσιν φοβερὰν ἐντύπωσιν.

Εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Λονδίνου ἐξέτασις τῶν στομάτων ἑκατοντάδων παιδίων ἔδειξεν ὅτι 90 τοῖς ἑκατὸν ἐξ αὐτῶν εἶχον ἐφαρμένους ὀδόντας. Εἰς ἰατρὸς εὗρε μεταξὺ χιλίων παιδίων μόνον ὀκτὼ ὁποῖα μεταχειρίζοντο ψήκτραν τῶν ὀδόντων! Εἰς τὴν Κύπρον θὰ εὑρίσκομεν ὀκτὼ μεταχειριζόμενα τοιαύτην!

Ὁ τύπος τοῦ Λονδίνου ἐξετάζων τὴν κατάστασιν λέγει: Διὰ σκιμὲν εἰς τὰ παιδιὰ τῶν σχολείων μας πολλὰ πράγματα, ἀλλ' ἡ τῆς ἐπὶ τῆς καθόλου μετὰ ταῦτα ζωῆς, δὲν εἶνε ἓν ἐξ αὐτῶν. Εἶνε βεβαίως καθῆκον τῶν γονέων νὰ παράσχωσιν εἰς τὰ παιδιά των τὰ μέσα διὰ τὴν προσοχὴν τῶν ὀδόντων των.

Μία ψήκτρα μὲ ἓν κηλὸν φάρμακον θὰ ἔσωζε τὴν κατάστασιν καὶ θὰ ἐξησφάλιζε πολὺ ἰσχυροτέραν καὶ ὑγιεστέραν τὴν μέλλουσαν γενεὰν τῆς παρεύσης.

Ἡ τακτικὴ μέριμνα περὶ τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων ὀφείλει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐθνικὸν καθῆκον—λέγουν οἱ Ἄγγλοι.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Ἀρμοστὴς χθὲς τὴν πρωΐαν—καὶ οὐχὶ προχθὲς, ἕνεκα ἀμφιβολίας διὰ τὸν καιρὸν—ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ ἀρμοστείου διὰ περιοδείαν ἀνὰ τὰ βόρεια μέρη τῆς Λάρνακος καὶ τὰ νότια τῆς Μεσαορίας. Ἡ Ἐξοχότης του κατευθυνόμενος εἰς Κοφίνου (25 ἀγγλικὰ μίλια Ν. τῆς Λευκωσίας) θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τινα τῶν καθ' ὁδὸν χωρίων, ἐκ Κοφίνου θὰ διευθυνθῇ πρὸς τὰ πεδινὰ τῆς Λάρνακος, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὰ Κοκκινοχώρια καὶ ἄλλα χωρία τῆς Μεσαορίας, ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Λευκωσίαν. Ἡ περιοδεία αὕτη τῆς Α. Ἐξοχότητος εἶνε ἐκτενεστάτη.

ΝΙΩΑ ΥΙΕΘΑΝΟΙ ΕΙΣ ΕΞΑΨΙΝ

Συλλήψεις ἕνεκα ἀπειλητικῶν διαθέσεων

Εἰς Λεύκαν ἀπό τινες οἱ μωαμεθανοὶ κάτοικοι δεικνύουν ἀπειλητικὰς διαθέσεις κατὰ τῶν ἑλλήνων συγκατοίκων των. Προχθὲς συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἠχθησαν εἰς Λευκωσίαν τινὲς ἐξ αὐτῶν διότι μεθυσμένοι ἐφώναζον «θάνατος εἰς τοὺς γκιαούρηδες, νὰ διώξουμεν τοὺς γκιαούρηδες.» Ἡ πυρκαϊὰ εἰς ἀποθήκην ἑλληνος προϋχοντος, λιθοβολήσεις εἰκὼν καὶ ἡ ξυλοκόπησις τοῦ ὀδοντιατροῦ Μισὲλ Σιμαάν, χριστιανοῦ, εἶνε ἐκτρέπα ἀποδιδόμενα εἰς τὰς διαθέσεις ταύτας.

Εἰς Λεύκαν κατοικοῦσιν 950 μωαμεθανοὶ καὶ 193 ἕλληνες, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1901. Εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν χωρίον ὅπου πλεονάζει τὸ μωαμεθανικὸν στοιχεῖον.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ

ΠΑΝΤΟΥ ΗΜΠΟΡΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΘΑΠΤΗ

Τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης συνεζητήθη ἐν τῷ Ἐφετείῳ, ἀποτελουμένῳ ἐκ τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ κ. Τάιζερ καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Μπέρτραμ, ἡ ἔφεσις τοῦ Μουσταφᾶ Μιδχάτ, ἐκ Λευκωσίας, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ Ε. Δικαστηρίου, ἥτις κατεδίκαζεν αὐτὸν εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν ὡς θάψαντα νεκρὸν βρέφος εἰς ἀπηγορευμένον μέρος (ἀπόπατον.) Ἡ ὑπόθεσις εἶχεν ἐλθῇ εἰς φῶς, τὴν 27 λήξαντος Αὐγούστου, ὡς ἐγκαίρως ἐγράψαμεν.

Συνήγοροι ἦσαν οἱ κ.κ. Ἀρτέμης καὶ Σεβασλῆς, ἀντὶ δὲ τοῦ Εἰσαγγελέως ἦτο ὁ βοηθὸς αὐτοῦ κ. Γ. Ἀμιραγιάν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιχειρημάτων τῆς ὑπερασπίσεως ἦτο ὅτι ἡ κατηγορία δὲν εἶχεν ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ἀπόπατος εἰς ὃν ὁ Μιδχὰτ κατηγορεῖτο ὅτι ἔρριψε τὸ νεκρὸν βρέφος εἶνε μέρος ἀπηγορευμένον ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ὁ Ἀρχιδικαστὴς ἠρώτησε τὸν εἰσαγγελεύοντα ἐὰν δύναται νὰ προσαγάγῃ νόμον ἢ κανονισμὸν ὁρίζοντα τὰ μέρη εἰς ἃ πρέπει νὰ γίνωνται ἢ τὰ μέρη εἰς ἃ ἀπαγορεύονται αἱ ἐνταφιάσεις.

Μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου νόμου τὸ Δικαστήριον ἠκύρωσε τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν καὶ ἀπήλλαξε τὸν κατηγορούμενον, τοῦ ἀρχιδικαστοῦ εἰπόντος ὅτι ὁ νόμος εἶνε ποινικὸς καὶ πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ στενῶς, οὐδὲ ἀπέδειξεν ἡ κατηγορία ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἀπαγορεύει τὸ μέρος εἰς ὃ τὸ βρέφος εὑρέθη τεθαμμένον.

ΚΗΡΥΞΙΣ ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΝ ΜΝΗΜΕΙΟΝ

Ὁ Ἀρμοστὴς, δυνάμει τοῦ περὶ ἀρχαιοτήτων νόμου, ἐκήρυξεν ὡς ἀρχαῖον μνημεῖον τὸ κτίριον τὸ γνωστὸν ὡς «Ὁ βασιλικὸς ναὸς τῶν παθῶν» κείμενον ἐν κυβερνητικῇ γαίᾳ εἰς τὴν θέσιν Χαρμανλὰρ τοῦ χωρίου Πυρκᾶ, Λάρνακος, ὁριζομένη δὲ πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τοῦ ἀλωνίου Ὁμὲρ Νταγὲ Χασὰν, πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τουρκικοῦ νεκροταφείου, πρὸς νότον ὑπὸ τοῦ ἀλωνίου Χασὰν Οὐζοὺν Ἀλῆ, καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ ἀλωνίου Γιωρκῆ Τσόρολου Μάρκου.

Ἡ Α. Ἐξοχότης διώρισε τὸν Διοικητὴν Λάρνακος ὡς ἔφορον τοῦ εἰρημένου μνημείου.

ΤΗν 21 Νοεμβρίου εἰς τὸ πανηγύρι τὴν Λευκωσίαν γωρίον Πελουριώτισσαν τελεῖται πανήγυρις, ἑορτάζοντος τοῦ ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Η "ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΠΑΥΛΙΣ,,

Ἡ καυσοξυλεία διὰ τὴν Λευκωσίαν.

100,000 ΔΕΝΔΡΑ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἀρχίζει νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ νέον σχέδιόν της, τὸ ὁποῖον ἀνήγγειλε κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 26/11 λήξαντος Μαρτίου τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, ὡς πρὸς τὴν Ἀθαλάσσαν.

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, ἀποτυχούσης τῆς ἐπαύλεως τοῦ νὰ καταστῇ πρότυπον διὰ τοὺς γεωργοὺς, καὶ ἀποβάσης λίαν δαπανηρᾶς, (περὶ τὰς 1000 λίρας ἐτησίως), ἡ Κυβ. θὰ τὴν μετέβαλλεν οὕτως ὥστε νὰ παρέχῃ τὴν καυσοξυλείαν εἰς τὴν Λευκωσίαν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου τούτου ἤρχισεν ἀπὸ προχθὲς μὲ τὴν φύτευσιν δένδρων πρὸς καυσοξυλείαν, τοιαῦτα δὲ θὰ φυτεύωνται περὶ τὰς ὀγδοήκοντα χιλιάδας κατ' ἔτος. Ἡ ἐργασία ἤρχισεν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ βοηθοῦ τοῦ Ἀρχιδασονόμου.

Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀπασχολοῦνται περὶ τοὺς ἑκατὸν ἐργάται, καὶ εἴκοσι κάρρα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν φυτῶν ἐκ τῶν φυτωρίων τοῦ Δασονομείου. Κατὰ 90 ο/ο τὰ φυτευόμενα εἶνε ἀκακίαι, αἵτινες ταχέως αὐξάνουσι καὶ κοπτόμεναι ταχέως ἀναπτύσσονται, ἀντέχουσι δὲ πολὺ εἰς τὴν ξηρασίαν τοῦ θέρους.

Ὁ κ. Νόμπλ, βοηθὸς τοῦ ἀρχιδασονόμου, μετέβη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διὰ τοῦ Τροόδους μέχρι τῶν δασῶν τοῦ Κύκκου καὶ τοῦ Σταυροῦ τῆς Ψώκας, ὅπου λειτουργεῖ ὁ μέγας πρίων. Ὡς ἐξεφράσθη, τὰ δάση ἐκεῖνα εἶνε πράγματι «ἄξια λόγου.»

ΤΟ ΣΦΑΛΑΓΓΙ

Νέα μονογραφία Δ. τῆς Γεωργίας.

Μετὰ τὴν μονογραφίαν περὶ σηριδίου, ὁ Δ. τῆς Γεωργίας ἤρχισε νὰ ἑτοιμάζῃ τοιαύτην περὶ τοῦ σφαλαγγιοῦ, τοῦ ἐντόμου ὅπερ κατήντησε μυθιστορηματικὸν μεταξὺ τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ κ. Σφρακωμένος ἴσως τώρα εὗρε τέσσαρας ποικιλίας αὐτοῦ, τὴν μιαν εἰς τὸν Δ. Κῆπον Λευκωσίας καὶ τὰς τρεῖς ἄλλας εἰς Ἀκανθοῦν.

Καὶ ὁ ἐπαρχ. ἰατρὸς Λάρνακος κ. Οὐίλλιαμσον ἔκαμεν ἤδη πειράματα ἐπὶ τοῦ σφαλαγγιοῦ καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι τοῦτο μεταδίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀνθρακα, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἡ ἐγκαιρος θεραπεία εἶνε ἁπλῆ, ἀλλ' ὅταν παρέλθωσι πολλαὶ ἡμέραι εἶνε ἐπώδυνος, ἀφήνουσα βαθείας οὐλὰς, καὶ ἐνίοτε δὲν ἐπιτυγχάνει.

Ὁ κ. Σφρακωμένος τώρα ἀναλαμβάνει νὰ ἐξετάσῃ ὑπὸ ἐποψιν ἐντομολογικὴν τὸ σφαλάγγι, δίδων πλήρη περιγραφὴν τῶν ἰδιοτήτων αὐτοῦ. Οἱ κάτοικοι, καὶ μάλιστα οἱ εἰς ἀμεσωτέραν ἐπικοινωνίαν ἐρχόμενοι μὲ τὸ ἔντομον γεωργοὶ τῆς Νήσου, πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρήσουν καθῆκόν των νὰ βοηθήσουν τὴν ἐργασίαν τοῦ Δ. τῆς Γεωργίας, ἀποστέλλοντες πρὸς αὐτὸν ὅταν εὑρίσκωσι τοιαῦτα ἔντομα.

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Εἰς τὴν Κυβέρνησιν συνίσταται ὑπὸ τοῦ Τμήματος τῶν Δημοσίων Ἔργων ἡ οἰκοδομὴ ἑνὸς ἀκόμη διαμερίσματος εἰς τὸ κτίριον τῶν δημοσίων γραφείων. Ἡ νέα πτέρυξ θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰ γραφεῖα τοῦ Δασονομείου, τοῦ ὁποίου ὁ τμηματάρχης παρίστητεν ὅτι τὰ σημερινὰ δωμάτια δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐδημοσίευτε τώρα τὸ Διάταγμα δι' οὗ τοῦ ὁποίου πυροβόλα καὶ ἀγχέμαχα ὅπλα δύνανται νὰ εἰσάγωνται διὰ τοῦ λιμένος τῆς Ἀμμοχώστου ὑπὸ παντὸς ὅστις θὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ἄδειαν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ «ΚΥΠΡΙΟΣ» ἐκδίδεται ἐκ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ. Οἱ ὅροι τῶν συνδρομῶν ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως :

Διὰ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου, ἐτησία 12 σελ. Διὰ τὰ χωρία σελ, 10, διὰ τοὺς Διδασκάλους καὶ τοὺς ἀστυφύλακας σελ 8. Ἀγγελίαι διὰ μίαν φορὰν πρὸς 2 γρ. τὴν γραμμήν. Κυβερνητικαὶ ἀγγελίαι γρ. 2 1/4 ἡ γραμμή. Διὰ διατριβὰς ἰδιαιτέραι συμφωνίαι : Ἐκάστη ἐτησία συνδρομὴ περιλαμβάνει 52 ἀριθμούς.

Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ.

Η ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΣ

Τὰ γράμματα ἐκ Κων/πόλεως.

Ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην σύδεμία...πρᾶξις ἔγινε, τουλάχιστον φανερά. Περιμένεται ἀκόμη ἀπάντησις ἐκ Κων/πόλεως εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σεβ. Ἀγχιάλου. Ἡ ἔκθεσις δὲ αὕτη ὑπολογίζεται ὅτι μόλις τώρα ἔφθασεν εἰς Κων/πολιν, ἀλλ' ἀπάντησις δυνατὸν να ἐλθῃ τηλεγραφικῶς.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

Μία ἀντίφασις Ἀλεξανδρείας—Κιτίου.

Ὡς ἀναγράφουν τα τελευταῖα βυζαντιακὰ φύλλα, εἰς τὴν Σύνεδον Κων/πόλεως ανεγνώσθησαν τῇ 27 λήξαντος δύο τηλεγραφήματα, τὸ ἓν τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου δηλοῦντος ὅτι »ἀφοῦ δὲν ἀναγνωρίζει τὴν Ι. Σύνεδον Κύπρου ὡς σῶμα κανονικῶς ὑπάρχον, δὲν εἶνε δυνατὸν καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτήν.» »Παραδόξως ὅμως—λέγει ἡ βυζαντιακὴ ἐφημερίς—ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀγγέλλει ὅτι ἐπανῆλθεν ὁ Κιτίου εἰς τὴν Σύνεδον ἀλλ' αὕτη δὲν φαίνεται πρόθυμος νὰ ἐκτελέσῃ τὰς νομίμους διατυπώσεις διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Ἡ Ν. Μακαριότης προτείνει ὅπως αὐτοὶ οἱ Ἔξαρχοι καλέσωσι δι' ἐγκυκλίου τὸν λαὸν εἰς ἐκλογάς. Ἀλλ' ἡ Ἱ. Σύνοδος (Κων/πόλεως) ἐπεφυλάχθη ν' ἀποφασίσῃ ἀφοῦ ληφθῇ λεπτομερὴς ἔκθεσις τοῦ ἀγ Ἀγχιάλου, τηλεγραφικῶς ἤδη ἀγγείλαντος ὅτι ἀποστέλλει τοιαύτην.»

Ἐπιστολὴ Πατριάρχου Φωτίου.

Τὰ βυζαντιακὰ φύλλα ἐπίσης δημοσιεύουσιν ἐπιστολὴν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ, ταλεῖσαν διὰ τοῦ Μητροπολίτου Χελεπίου μεταβάντος χάριν τῆς ὑγείας του εἰς Κων/πολιν. Ἡ ἐπιστολὴ φέρει τόπον προελεύσεως τὴν ἀστικὴν σχολὴν Λευκωσίας, 26 Ἰουλίου, 1907. Ἐν αὐτῇ δὲ ὁ Πατριάρχης Φώτιος ὑποστηρίζει πάλιν τὸ ἀντικανονικὸν τῆς Κυπριακῆς Συνόδου καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν αὐτῆς πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος. Διὸ παρακαλεῖ τὴν Α. Παναγιότητα ν' ἀπαλλάξῃ τὴν ἐν Κύπρῳ ἐκκλησίαν «πάσης θήρας ἐπ' »ἀμφιβολίαν, διδάσκουσα τοὺς βέλουσιν ἐξ ἀοριστιῶν ἐπ' ἀόρι »στον παρατείναι τὴν κατάστασιν, ὅτι κακῶς τὰς ἑαυτῶν ἐλπίδας βασίζουσι» Περὶ δὲ τῶν κατηγορητηρίων κατὰ τοῦ Μ. Κιτίου, ἡ ἐπιστολὴ λέγει: «ὀκτὼ ἤδη ἐτῶν λυπηροτάτη πεῖρα »παρεῖχεν ἡμῖν σταθερὰν τὴν πεποίθησιν ὅτι φευκτὴ ἦν καὶ »αὐτὴ ἡ ἁπλῆ μνεία.»

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀπαντήσαν, ὡς γνωστόν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀναγνώρισεν ὡς ἔγκυρον τὴν Σύνεδον Κύπρου.

Λειτουργίαι Ἱεραρχῶν.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας τὴν Πέμπτην ἐλειτούργησεν εἰς τὸ χωρίον Λευκόνοικον, αὔριον δὲ ὡς ἐγράφομεν θὰ εἶνε εἰς Ἄσιαν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀγχιάλου θὰ τελέσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς αὔριον εἰς τὸν ναὸν Ἀληνιωτίσσης ἐν Λευκωσίᾳ. Ἡ Σεβασμιότης του τὴν π. Κυριακὴν ἐλειτούργησεν εἰς Βατηλῆν, γενόμενος δεκτὸς μεθ' ὅλων τῶν ἐνδείξεων σεβασμοῦ ἐξ ὅσων χωρίων διῆλθε. Τὴν Πέμπτην ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἑορτάζοντα ναὸν Τριπιώτη ἐν Λευκωσίᾳ.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΠΑΡΧΙΑ

Ὁ Διοικητὴς Λευκωσίας τὴν Πέμπτην μετέβη εἰς Ἀμμόχωστον καὶ ἐπεστάτησεν εἰς τὴν φόρτωσιν δύο ὄνων ἀγορασθέντων δι' Ἰνδίας. Τὰ δύο τετράποδα μέχρι Πὸρτ Σάιτ ἐκόστισαν εἰς ναύλους κλπ. περὶ τὰ 30 σελλίνια.

Ὁ Διοικητὴς εἰς Ἀμμόχωστον ἠγόρασε παρὰ τῆς ἑταιρείας Οὐίλκοξ ἕνα ἀμερικανικὸν ἀνεμόμυλον δστις θὰ προμηθεύει εἰς τὸ χωρίον Ἀστρομερίτην τὸ πόσιμον ὕδωρ. Τὸ μηχάνημα μὲ 115 ποδῶν σωλῆνας ἐκάστισεν εἰς τὸ χωρίον περὶ τὰς 60 λίρας καὶ παρεδόθη χθὲς ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κουμίδου, ὑπαλλήλου τοῦ Διοικητηρίου.

Η ΘΥΕΛΛΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Μετὰ ἕνα μικρὸ διάλειμμα τὸ ὁποῖον ἐφόβισε τοὺς γεωργούς, τὴν πρωίαν τῆς Τετάρτης ἐπανελήφθησαν εἰς ὅλην τὴν Νῆσον ἐπίκαιροι αἱ βροχαί, ἐξακολουθήσασαι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα. Ἐν Λευκωσίᾳ ἀπὸ τῆς 6 1/2 π.μ. ἐπὶ μίαν ὥραν ἐπεκράτησεν ἰσχυροτάτη θύελλα ἐκ νότου, μὲ χειμαρρώδεις βροχάς. Ὀλίγα δένδρα ἔπαθον, τὰ δὲ φύλλα, τῶν ὁποίων εἶχε φεισθῇ ἕως τώρα τὸ φθινόπωρον, ἐμαδήθησαν. Ἡ θύελλα διέκοψε τὴν τηλεγραφικὴν γραμμὴν Λευκωσίας—Λάρνακος, τάχιστα ἐπιδιορθωθεῖσαν. Τὸ πρωϊνὸν τραῖνον ἐξ Ἀμμοχώστου ἠμπορέσθη εἰς Τραχῶνι ἕνεκα βλάβης τῆς γραμμῆς ἐκ τῶν βροχῶν εἰς τὸ αἰῶν ον μέρος, τοὺς δὲ ἐπιβάτας ἔφερεν εἰς Λευκωσίαν τραῖνον στελὲν ἐντεῦθεν. Ἡ συγκοινωνία ἐπανελήφθη ἀμέσως τὸ ἀπόγευμα, ἤδη δὲ ἐπιδιορθοῦται διὰ καλυτέρας γεφυρώσεως τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἀπὸ τῆς Πέμπτης θαυμασία εὐδία, οὕτως ὥστε τὰ γεωργικὰ προσίμια εἶνε ἄριστα.

Βροχαὶ Ὀκτωβρίου

Ὡς ἀναγράφει ἡ ἐπίσημος στατιστική, κατὰ τὸν λήξαντα Ὀκτώβριον τὸ ποσὸν τῆς πεσούσης βροχῆς ἦτο ἐν Λευκωσίᾳ 0·85. Λάρνακι 1·19. Λεμεσῷ 1 90. Ἀμμοχώστῳ 0·32. Πάφῳ 0·5. Κυρηνείᾳ 0·71.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ἡ Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπὴ Λευκωσίας συνεδρίασε χθὲς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων πολιτῶν Λευκωσίας διὰ τὰ σχολικὰ δικαιώματα τοῦ 1906—7. Μὴ περαιτωθείσης τῆς ἐργασίας, ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνεδριάσῃ καὶ τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Ὡς γνωστόν, ἡ νέα ἐπαρχ. ἐκπαιδευτικὴ ἐκλέγεται μεθαύριον εἰς τὸ Διοικητήριον κατὰ τὴν 10 π.μ. ὑπὸ 86 ἀντιπροσώπων ἰσαρίθμων σχολικῶν ἐπιτροπῶν, ἀλλ' ἡ παλαιὰ τοιαύτη θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς ὅτε συμπληροῦται ἡ διετία της.

Τὰ τεῦχη τῆς πρώτης διμηνίας τῶν διδασκάλων ἐκδοθέντα ὑπογράφοντα σήμερον ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

Εἰς τὴν περιοχὴν Κιγκ-Χάρμαν, ἐν τῷ ἀμμοστείῳ, ἡ συγκέντρωσις ἦτο μᾶλλον ἀραιὰ ἕνεκα τοῦ ἄκρως βροχεροῦ καιροῦ. Διεκρίνοντο οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τμημάτων τῆς Κυβερνήσεως, νῆσαι δὲ φυσιογνωμίαι ἦσαν ἡ κυρία Ντσιν, Διευθ. τοῦ Σιδηροδρόμου, καὶ ἡ δεσποινὶς Γουτχάους. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ἡ λαϊδη Κιγκ-Χάρμαν θὰ εὑρίσκεται παρ' ἑαυτῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀπὸ τῶν 4 μ.μ. μέχρι τῶν 6 μ.μ., Τετάρτην κατὰ δεκαπενθημερίαν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς.

Ὁ Ἀρχιδιακονικὸς κ. Δ Κ.Π.Σ λ καθὼς ἀνήγγειλαν ἐπανέρχεται ἐξ Ἀγγλίας ἵνα ἐπανελάβῃ τὰ καθήκοντά του, ληξάσης τῆς ἀδείας αὐτοῦ, τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

Οἱ κ κ.Ι. Ρ. Χόλμς, Πρόεδρος τοῦ Ε. Δικαστηρίου Λεμεσοῦ, καὶ ὁ Ταγματάρχης Μάϋλυ, ἀστυνόμος, ἔδωσαν ἐπιτυχῶς ἐξετάσεις εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν τῆς ἑλληνικῆς συνδιαλέξεως.

Τὴν Τρίτην ἐκηδεύθη ἡ Πολυξένη Ἀγ. Χριστοφίδου ἐν ἡλικίᾳ 35 ἐτῶν, σύζυγος τοῦ φίλου κ. Χριστοφίδου, ὑ γραμματέως τοῦ Διοικητηρίου, πρὸς ὃν ὡς καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς εἰλικρινῆ ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

Νέος καθ' ὅλα ἄριστα κατηρτισμένος εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, ὁ κ. Χριστοδούλος Ι. Οἰκονομίδης, ἐπανῆλθεν ἐκ Γερμανίας ἀναχωρεῖ δὲ προσεχῶς εἰς Κίρσαν, οἰκογενειακῶς.

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΪΖΕΡ

Οὔτε νὰ καπνίζῃ οὔτε νὰ πίνῃ.

Ὁ Γουλιέλμος τῆς Γερμανίας πάσχει ἐκ νέου ἐξ ἐνοχλήσεων τοῦ λάρυγγος καίτοι δὲ οἱ ἰατροὶ λέγουν ὅτι πάλιν δὲν εἶνε σοβαρά, ἡ ἀδιαθεσία αὐτὴ ἐν τούτοις ἀνανεώνει τοὺς φόβους τῆς κληρονομικότητος τοῦ νοσήματος τὸ ὁποῖον δὲν ἄφησε τὸν πατέρα του νὰ βασιλεύσῃ εἰμὴ ἐνενήκοντα μόνον ἡμέρας. Ὁ Κάιζερ πολλὰς φορὰς ἕως τώρα ἐδοκίμασε τὸ μαχαῖρι τοῦ χειρουργοῦ, καὶ πολὺ ὀλίγον γνωστὸν εἶνε ὅτι τὸ πρὸς τὰ ἄνω στρῆψιμο τοῦ περιφήμου μύστακός του ἐπενοήθη διὰ νὰ σκεπάσῃ οὐλὴν ἡ ὁποία μένει ὡς σημεῖον δύο ἐγχειρήσεων γενομένων πρὸς ἀφαίρεσιν μίας φούσκας ἐπὶ τῆς παρειᾶς.

Κατόπιν ἦλθεν ἡ σοβαρὰ ἐγχείρησις τοῦ 1903, καθ' ἣν εἰς πολύποους ἀφῃρέθη ἀπὸ τὴν φωνητικὴν χορδήν. Ἡ ἐγχείρησις ἐκείνη ἦτο ἐπιτυχής· ἀλλ' εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ παλύποδες ὑποκεινται εἰς ὑποτροπὴν ἐὰν τὸ ἐλάχιστον κομμάτι μείνῃ, καὶ τοῦτο ἀκριβῶς κάμνει τώρα τοὺς ἰατροὺς τοῦ Κάιζερ νὰ σκέπτωνται πολύ, ἀπαγορεύσαντες εἰς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ κάπνισμα ἢ τὴν παραμικρὰν χρῆσιν ἀλκοολικῶν ποτῶν.